

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๗๐/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๗๐/๑๙๘/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๗๐/๒๕๕๖ วันพุธที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบล รับจ่ายเงินไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

สรุปข้อเท็จจริง กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบสืบสวนพบว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการรับชำระเงินแล้วไม่นำฝากธนาคารเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๖๔๖ บาท และมีการเบิกจ่ายเงินแล้วไม่นำไปชำระหนี้รวมเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๘,๒๗๘.๔๕ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๑๘,๒๖๐.๔๕ บาท

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้ตรวจสอบสืบสวนพบว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการรับชำระเงิน แล้วไม่นำฝากธนาคารเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๖๔๖ บาท และมีการเบิกจ่ายเงินแล้วไม่นำไปชำระหนี้ รวมเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑๘,๒๗๘.๔๕ บาท ซึ่งแยกพิจารณาแต่ละกรณีได้ ดังนี้

๑. กรณีการรับเงินแล้วไม่นำฝากธนาคาร ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๖๔๖ บาท ซึ่งแยกพิจารณาแต่ละกรณีความเสียหายได้ ดังนี้

๑.๑ ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๑) นาง อ. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ นาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น เป็นเงินจำนวน ๒๖๓,๙๓๖ บาท แล้วไม่นำฝากธนาคาร แต่กลับเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน ต่อมาในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ นาง อ. ได้นำเงินส่งคืนองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเงินจำนวน ๘๐,๕๓๙ บาท คงเหลือความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท พฤติการณ์ถือเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท จึงให้ นาง อ. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒) คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ซึ่งตามระเบียบทางราชการว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๘ กำหนดว่า ให้กรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงิน และหลักฐานแทนตัวเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้นำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้निรภัย และให้กรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเสนอผ่านปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น รวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท โดยไม่มีการนำฝากธนาคารและไม่ได้จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบตามระเบียบเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการเก็บรักษาเงินได้มีการทักท้วงให้มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และส่งมอบตัวเงินให้ตรวจสอบ อีกทั้งยังมีได้รายงานความผิดปกติให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท จึงให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินรับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๑๐,๐๓๘.๒๐ บาท โดยให้แต่ละคนรับผิดชอบคนละส่วนเท่า ๆ กัน ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (หาก นาง อ. ได้รับการแต่งตั้ง ให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินก็ไม่ต้องรับผิดชอบในฐานะกรรมการเก็บรักษาเงิน เนื่องจาก นาง อ. ได้ให้รับผิดชอบใช้เต็มจำนวนความเสียหายแล้ว)

๓) นาง ป. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นชอบ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อ นาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น รวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท แล้วไม่มีการนำฝากธนาคาร รวมทั้งไม่มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงินกับรายงานสถานะการเงินประจำวันว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่า นาง ป. ได้มีการตรวจสอบหรือทักท้วงให้ดำเนินการตามระเบียบแต่อย่างใด อีกทั้งมิได้รายงานความผิดปกติให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท จึงให้ นาง ป. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๖,๖๗๙.๔๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔) นาย ธ. ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดมีหน้าที่บริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล กำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อ นาง อ. ได้รับเงินที่รับชำระเป็นค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นรวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๙๗ บาท แล้วไม่มีการนำฝากธนาคาร และไม่มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงินกับรายงานสถานะการเงินประจำวันว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่า นาย ธ. ได้มีการตรวจสอบ หรือทักท้วงให้ดำเนินการตามระเบียบแต่อย่างใด จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๘๓,๓๘๗ บาท จึงให้ นาย ธ. รับผิดชอบในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑๘๓,๓๘๗ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๖,๖๗๕.๔๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนจาก นาง อ. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่กรรมการเก็บรักษาเงิน นางป. และ นาย ธ. ได้ชดเชยเกินจำนวนความเสียหาย ก็ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่กรรมการเก็บรักษาเงิน นาง ป.และ นาย ธ. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดและที่ได้ชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

๑.๒ ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ นาง ป. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ขณะปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าส่วนการคลัง ได้รับชำระเงินค่าตรวจแบบแปลน เป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท และไม่ปรากฏว่ามีการนำเงินดังกล่าวฝากธนาคาร แต่นาง ป. ไม่ได้ตรวจสอบว่า มีการนำเงินฝากธนาคารแล้วหรือไม่ พฤติการณ์ถือว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท จึงให้นาง ป. รับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๑๔๙ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๓ ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๐๐ บาท จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๕ นาง พ. ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่จัดเก็บค่าธรรมเนียมรับขนขยะมูลฝอยได้รับชำระเงินค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยเป็นเงินจำนวน ๑๐๐ บาท แล้วไม่นำส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเพื่อนำฝากธนาคาร แต่กลับเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์ถือเป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเป็นการจงใจกระทำละเมิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๐๐ บาท จึงให้ นาง พ. รับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๑๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. กรณีการส่งจ่ายเช็คแล้วไม่ชำระให้แก่เจ้าหนี้ ความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

๒.๑ นาง อ. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานส่วนการคลังทั้งหมด จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ระหว่างวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่ายให้ตรวจสอบ ๒๐ รายการ แต่จากการตรวจสอบพบว่า เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ถูกต้องเพียง ๑๖ รายการ ยังไม่ได้รับชำระ ๔ รายการโดยการเบิกเงินภาษีหัก ณ ที่จ่ายเพื่อนำส่งสรรพากรอำเภอ ตามฎีกา เลขที่ xxx/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งส่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxxxx๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๓๓๖.๔๕ บาท มี นาย ธ. และ นาง ป. เป็นผู้ลงนามส่งจ่ายเช็ค และกรณีการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ตามฎีกา เลขที่ xxx/ ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ซึ่งส่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxxxx๐๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๒๗๐ บาท มี นาย ธ. และ นาง อ. เป็นผู้ลงนามส่งจ่ายเช็ค โดยเช็คทั้งสองฉบับไม่มีการขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และกรณีมีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาเก็บขยะประจำเดือนมกราคม ๒๕๔๕ ตามฎีกา เลขที่ xxx/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๕ ซึ่งส่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxxxx๙๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๕,๕๐๐ บาท มี นาย ธ. และ นาง ป. เป็นผู้ลงนามส่งจ่ายเช็ค และกรณีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง

เหมาบริการ และคำวิสัณยฆาตามภูิกาเลขที่ xx๔ - xx๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ซึ่งสั่งจ่ายเงินตามเช็คเลขที่ xxxxx๐๓ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๕๒๖ บาท มี นาย ธ. และ นาง อ. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็ค โดยมีการเบิกเงินตามเช็คทั้ง ๔ ฉบับ รวมจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท และไม่ปรากฏว่าได้นำเงินไปชำระให้กับเจ้าหนี้ กรณีฟังได้ว่า นาง อ. ได้นำเช็คดังกล่าวไปขึ้นเงินจากธนาคาร แล้วเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน พฤติการณ์ถือว่าการกระทำความผิดโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจงใจกระทำความผิด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย จึงให้ นาง อ. รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๒ นาง ป. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาตามระเบียบของทางราชการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นชอบ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ป. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คจำนวน ๒ ฉบับ ตามเช็คเลขที่ xxxxx๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๓๓๖.๔๕ บาท และเช็คเลขที่ xxxxx๙๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๕,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๗,๘๓๖.๔๕ บาท โดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบก่อนลงนามในเช็คว่าการเขียนเช็คดังกล่าวถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดหรือไม่ กลับลงนามในเช็คที่ได้ขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก รวมทั้งไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้มีการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าการกระทำความผิดมาเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๗,๘๓๖.๔๕ บาท จึงให้ นาง ป. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตน ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๒๗,๘๓๖.๔๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๓,๙๑๘.๒๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๓ นาย ธ. ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดมีหน้าที่บริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล กำกับดูแล และตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ธ. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คจำนวน ๔ ฉบับ ตามเช็คเลขที่ xxxxx๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นเงินจำนวน ๒๒,๓๓๖.๔๕ บาท เช็คเลขที่ xxxxx๐๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๒๗๐ บาท เช็คเลขที่ xxxxx๙๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ เป็นเงิน จำนวน ๕,๕๐๐ บาท และเช็คเลขที่ xxxxx๐๓ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๕๒๖ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท โดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบก่อนลงนามในเช็คว่าการเขียนเช็คดังกล่าวถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดหรือไม่ กลับลงนามในเช็คที่ได้ขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก รวมทั้งไม่ได้ควบคุมตรวจสอบให้มีการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ จึงเป็นช่องทางให้มีการเบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าวได้โดยง่าย พฤติการณ์ถือว่าการกระทำความผิดมาเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท จึงให้ นาย ธ. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๓๔,๖๓๒.๔๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๗,๓๑๖.๒๓ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (เนื่องจาก นาง อ. เป็นผู้ลงนามสั่งจ่ายเช็คร่วมกับ นาย ธ. จำนวน ๒ ฉบับ ตามเช็คเลขที่ xxxxx๐๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๒๗๐ บาท และเช็คเลขที่ xxxxx๐๓ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เป็นเงินจำนวน ๓,๕๒๖ บาท แต่ นาง อ. ได้ให้รับผิดชอบใช้เต็มจำนวนความเสียหายแล้วจึงไม่ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้สั่งจ่ายเงินตามเช็คดังกล่าวอีก)

หากองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจาก นาง อ. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นาง ป. และ นาย ธ. ได้ชดใช้เกินจำนวนความเสียหาย ก็ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่ นาง ป. และ นาย ธ. ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดชอบที่ได้ชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

อนึ่ง เนื่องจากสำนวนการสอบสวนในเรื่องนี้มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายหลายคน และจากการตรวจสอบปรากฏว่ายังมิได้สอบปากคำและให้โอกาสเจ้าหน้าที่บางคนได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน เช่น คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน เป็นต้น ดังนั้น จึงขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบและให้โอกาสเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนออกคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและหากปรากฏข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานใดที่อาจทำให้ความเห็นของกระทรวงการคลังเปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ผู้ย่อ	นายธานินทร์ อินทงค์	นิติกร
ผู้ตรวจ	๑. นายทรงฤทธิ์ วัฒนะเวชศักดิ์ หัวหน้าฝ่าย	
	๒. นางพรทิพย์ บันไดเพชร	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ.๓

